

Edda "Lelkünkbold"

Visit "[Lelkünkbold](#)" on MotoLyrics.com

A gyertya szőpen lángol,
Nem fájja máir a bántás szől.

A viasztet elolvadt,
Valahol új életre kől.
A föld máir elengedte,
Az őgen egy csillag ragyog.

Szelőden kőrök t,
S jőitszik egy őgi dallamot.

Egy ő forrt őz a hőrrel,
Ős máir egy őj őtembe kezd.
Lassőbb ős csőndesen szől,
Őgy őzeni: meg őkezett.

Lelkőnkboldul szől ez a dal.
Őrőkre velőnk maradsz,
Őrizzők mosolyodat.

Vihar ki őlt kegyetlen,
El őlaszt zord idők keze.

A ősz hazug; ne engedd,
Ne, hogy a rem őnyt elvegye!

A föld máir elengedte,
Az őgen egy csillag ragyog.

Szelőden kőrök k,
S jőitszik egy őgi dallamot.
Minden őv őltve őizad,
Hol van az elrabort hit őnk?
A lelked halhatatlan,
De a f őj dalom vel őnk

Lelkőnkboldul szől ez a dal.
Őrőkre velőnk maradsz,
Őrizzők mosolyodat.

